

Mc 4,1-20

^{4:1} Đức Giêsu lại bắt đầu giảng dạy ở ven Biển Hồ. Một đám người rất đông tụ họp chung quanh Người, nên Người phải xuống thuyền mà ngồi dưới biển, còn toàn thể đám đông thì ở trên bờ.

^{4:2} Người dùng dụ ngôn mà dạy họ nhiều điều. Trong lúc giảng dạy, Người nói với họ:

^{4:3} "Các người nghe đây ! Kia người gieo giống đi ra gieo giống.

^{4:4} Trong khi gieo, có hạt rơi xuống vệ đường, chim chóc đến ăn mất.

^{4:5} Có hạt rơi trên sỏi đá, chỗ không có nhiều đất; nó mọc ngay, vì đất không sâu; nhưng khi nắng lên, nó liền bị cháy, và vì thiếu rễ nên bị chết khô.

^{4:7} Có hạt rơi vào bụi gai, gai mọc lên làm nó chết nghẹt và không sinh hoa kết quả.

^{4:8} Có những hạt lại rơi nhằm đất tốt, nó mọc và lớn lên, sinh hoa kết quả: hạt thì được ba mươi, hạt thì được sáu mươi, hạt thì được một trăm."

^{4:9} Rồi Người nói: "Ai có tai nghe thì nghe !"

^{4:10} Khi còn một mình Đức Giêsu, những người thân cận cùng với Nhóm Mười Hai mới hỏi Người về các dụ ngôn.

^{4:11} Người nói với các ông: "Phần anh em, mầu nhiệm Nước Thiên Chúa đã được ban cho anh em; còn với những người kia là những kẻ ở ngoài, thì cái gì cũng phải dùng dụ ngôn,

^{4:12} để họ có trở mắt nhìn cũng chẳng thấy, có lắng tai nghe cũng không hiểu, kéo họ trở lại và được ơn tha thứ."

^{4:13} Người còn nói với các ông: "Anh em không hiểu dụ ngôn này, thì làm sao hiểu được tất cả các dụ ngôn ?

^{4:14} Người gieo giống đây là người gieo lời.

^{4:15} Những kẻ ở bên vệ đường, nơi lời đã gieo xuống, là những kẻ vừa nghe thì Xatan liền đến cất lời đã gieo nơi họ.

^{4:16} Còn những kẻ được gieo trên sỏi đá là những kẻ khi nghe lời thì liền vui vẻ đón nhận,

^{4:17} nhưng họ không đâm rễ mà là những kẻ nông nổi nhất thời; sau đó, khi gặp gian nan hay bị ngược đãi vì lời, họ vấp ngã ngay.

^{4:18} Những kẻ khác là những kẻ được gieo vào bụi gai: đó là những kẻ đã nghe lời,

^{4:19} nhưng những nỗi lo lắng sự đời, bả vinh hoa phú quý cùng những đam mê khác xâm chiếm lòng họ, bóp nghẹt lời khiến lời không sinh hoa kết quả gì.

^{4:20} Còn những người khác nữa là những người được gieo vào đất tốt: đó là những người nghe lời và đón nhận, rồi sinh hoa kết quả, kẻ thì ba mươi, kẻ thì sáu mươi, kẻ thì một trăm."

HÃY GIEO CÁCH HÀO PHÓNG

"Người gieo giống đi ra gieo giống. Có hạt rơi xuống vệ đường,.. sỏi đá,.. bụi gai,.. đất tốt.."(Mc 4,3-8)

Suy niệm: Hoàn cảnh địa lý vùng Pa-lét-tin hiếm có những khu đất tốt bằng phẳng, thuận lợi. Người gieo phải có đôi chút mạo hiểm và hào phóng, tận dụng mọi góc ngách để gieo giống mới mong có mùa gặt mai sau. Thế giới ngày nay theo xu hướng vật chất hưởng thụ, chuộng cuộc sống tiện nghi dễ dãi, chẳng khác nào những bụi gai, cỏ rậm hay vệ đường sỏi đá: Làm cho Lời Chúa được nghe lọt tai đã là khó, phương chi tìm ra được mảnh "đất tốt" để hạt giống Lời Chúa bám rễ nảy mầm! Chúa dạy các môn đệ của Ngài không được bó tay, nhưng phải gieo, bất chấp lòng người là sỏi đá, vệ đường hay bụi gai. Bởi gieo trông vun tưới là việc của Phao-lô, của A-pô-lô, của bạn, của tôi, của chúng ta; còn kết quả là do Chúa (x. 1Cr 3,6).

Mời Ban: Lòng người dù có là sỏi đá, vệ đường, bụi gai nhưng vẫn có thể được cày xới chăm bón để biến đổi thành đất tốt. Hạt giống Lời Chúa được gieo xuống không nằm yên thụ động mà còn có sức cải tạo đất. Chẳng hạn các vị thánh như Phao-lô, Au-gút-ti-nô, Phan-xi-cô Xa-vi-ê đã được biến đổi thành "đất tốt" nhờ đã được đón nhận Lời Chúa gieo vào tâm hồn cách nhẫn nại và hào phóng. Thiên Chúa đang cần chúng ta có sự nhẫn nại và hào phóng đó để Nước Trời được mùa gặt bội thu!

Sống Lời Chúa: Việt Nam đã hơn 400 năm đón nhận Tin Mừng, nhưng còn rất nhiều 'đất hoang'. Đừng trì hoãn nữa, nhưng hãy gieo Lời Chúa cách hào phóng bằng chính những phục vụ, bác ái thường ngày đối với tha nhân.

Câu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin cho con biết say mê Lời Chúa để con loan báo Lời Ngài cho anh em con.*